

**ГІДНІСТЬ, ВОЛЯ
і ПЕРЕМОГА!**

Кіборг, позивний "Рахман",
40 років

**МОБІЛІЗУЙСЯ -
ЗАХИСТИ НАЙДОРОЖЧЕ:
044 223 23 61,
www.mil.gov.ua**

**СИЛЬНА АРМІЯ
СИЛЬНИЙ ТИ**

Вартість дзвінків згідно тарифу мобільного оператора

Оголошення

Шановна чортківська громадо!

ГО «Громадський Майдан» у зв'язку з підняттям тарифів на газ та комунальні послуги, небувалий скачок цін та нестабільність курсу валюти, ситуацією на Сході країни **проводитиме віче на площі Героїв Євромайдану 1 квітня ц. р. о 16-й год.** Незважаючи на те, що дехто вважає перший день квітня днем сміху, не хочемо, щоб весь український народ через необґрунтовані економічні діяння уряду з цієї дати став на стежку жебрацтва та бідності. Просимо згуртуватися і висловити свою думку усіх, хто не погоджується з таким ставленням уряду до народу!

В.ЧЕПИГА,
голова ГО «Громадський Майдан»

Хронометр

Вже житимемо за літнім часом

Наступної неділі спатимемо на одну годину менше – адже переходимо на літній час.

Запровадження літнього часу передбачено Постановою Кабінету Міністрів України від 13 травня 1996 року за № 509 «Про порядок обчислення часу на території України».

Як відомо, щороку двічі на рік у більш ніж 100 країнах світу стрілки годинників переводяться на годину: в останню неділю березня – на годину вперед, а в останню неділю жовтня – на годину назад. Це необхідно для того, щоб наблизити адміністративний час до сонячного. Цьогоріч перехід на літній час припадає на 29 березня. Цієї ночі абсолютно у звичному режимі стрілки годинників переводяться на годину вперед.

По вул. С.Бандери, 8
у приміщенні офісу

ОБ'ЄДНАННЯ
САМОПОМІЧ

**Чортківської ГО «Самопоміч»
ВІДКРИЛАСЯ ЮРИДИЧНА ПРИЙМАЛЬНЯ**
Телефон для довідок: 066-212-36-31

Гарантійна підтримка
та післягарантійний
ремонт комп'ютерної
техніки

Адреса:
м. Чортків, вул. Шевченка, 32 А
E-mail: chortkiv@ascprion.com
Тел.: 067-507-04-75, 097-960-96-68

Твої герої, Україно

«Чуєш, ти чекай мене, над усе чекай»

20 березня Чортківщина прощалася із Русланом Коцюком зі с. Джурина – воїном, котрого забрала нещадна, жорстока війна. Влада району на чолі з першим заступником голови РДА Валерієм Запужляком та заступником голови райради Любомиром Хруставкою, депутати райради, сільські голови, громадськість усього району прийшли віддати шану, провести в останню путь свого захисника, бійця, Героя.

Ця історія трагічна, та і романтична водночас. Здавалося, саме отакі почуття описав у своїй поезії К.Симонов. Ці двоє жили настільки злагоджено, у любові, теплоті, відчуваючи одне одного душею й серцем. Тому так непросто було змиритися дружині Іванці зі страшною звісткою, що чорним вороном постукала у їхню оселю: її Руслан пропав безвісти. Ще 28 серпня, після Іловайського котла. Так, не дзвонив, зв'язку нема вже стільки часу, але... Ні, не вірила, не могла змиритися з найстрашнішим. «Живий», – кричало все єство. У голові, ніби дзвоном слова:

*Чуєш, ти чекай мене, над усе чекай.
Коли смуток огорне, жовтий дощ стіка
І в спекотну каламуть, в заметіль, у сніг,
Коли інших вже не ждуть, вже й забувши їх...*

Чекала, шукала, раділа кожній звістці: не знайшли у списках полеглих – добре, отже, серед живих; нема у лікарнях-госпіталях – теж непогано, значить, у полоні; він полонений – бо казали ж, що скоро подзвонять за викупом... Отак тішила себе надією жінка і не давала власти у відчай рідним. Та життя жорстоке. В один із погідних весняних днів невмолиме лихо все-таки заповзло в хату. Результати ДНК-експертизи підтвердили: аналізи тканин тіла, похованого на алеї невідомих героїв-захисників із зони АТО у Запоріжжі, збігаються із даними маленької донечки розшукуваного Руслана. «Неправда, живий! Живий», – не могла змиритися Іванка...

Читайте на 7-й стор.

Насліддя

«Там, у Пеньках, ясне сонце за лісом ховалось...»

Тоді, 22 березня 1945-го, рівно сім десятиліть назад, йому, командирі бойовки СБ Української Повстанської Армії Жуку, виповнилося 22 роки. Він упав поранений в бою на хуторі Пеньки Борщівського району і вороги-енкаведисти вчинили над ним жорстоку розправу. Таких, як він, Євстахій Петрас, було семеро повстанців, сміливців-відчайдухів, котрі, коли скінчилися патрони, постріляли себе, а ворогу не здався ніхто. Бо мали вони за життєвий орієнтир гасло: «Україна понад усе!». І нині їх ровесники кладуть життя за Україну...

Читайте на 7-й стор.

МЕРЕЖА ОФТАЛЬМОЛОГІЧНИХ ЦЕНТРІВ
АНАТОЛІЯ СОВВА

**ДІАГНОСТИКА ТА
ЛІКУВАННЯ ЗОРУ**

- НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ
- ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНІ ЛІКАРІ
- ДОСТУПНА ЦІНА

Керівник центру "AS"
Анатолій СОВВА

2 квітня м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57,
(099)346 62 81, (063)893 50 90

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Точка зору

Хто стоїть за атакою на прем'єра?

Арсенієві Яценюку на чолі обох урядів у найважчий період новітньої української історії ніколи не працювалося легко. Але останніми тижнями розпочато прямо-таки шалену атаку на самого прем'єра, на його оточення, ну й, звичайно, на весь уряд. Опоненти намагаються дошкулити за будь-якої нагоди, а якщо її немає, привід просто вистоктується з пальця. На жаль, такі думки набувають поширення, про що свідчила підтримка аудиторією будь-яких, навіть несправедливих і хамських наїздів на уряд і особисто на його голову на останніх ток-шоу.

Радянський класик слушно зауважив колись: якщо зірки запалюють, це комусь потрібно. Тому пропонує подивитися, кому була б потрібна й корисна відставка прем'єра Яценюка? Звичайно, лідерство в цьому змаганні належить Путіну і Кремлю. В їхніх очах Яценюк вартий четвертування хоча б за остаточне руйнування газової годівниці.

Пригадаймо, як це було: ще на початку 2000-х років, за Кучми, складалася чудова схема збагачення російської та української верхівки через непрозору торгівлю газом. Йшлося про мільярди, левова частка з яких дісталася, звичайно, російському альфа-самцеві та його холуям, але й українські подільники в накладі не залишалися. Можливо, дехто з читачів пригадає напружені переговори з шефом «Газпрому» Міллером у червні минулого року. Він до останнього сподівався, що українська «хунта» не встоїть перед пропозицією продовження газового дерибану на двох. І тільки чітка позиція прем'єра Яценюка, підтримана Президентом Порошенком, довела роздратованих емісарам Путіна: з очим очільником українського уряду про фантастичну годівничку доведеться забути.

Це, можливо, головний, проте далеко не останній пункт путінського рахунку. В ньому й домовленості з МВФ, завдяки яким довелось позбутися надій на дефолт України. Там і зусилля уряду по відродженню вітчизняних Збройних сил. Там і послідовна робота з технічного обслуговування кордону з Росією, обмеження вільного в'їзду в Україну бурятських «шахтарів» за звичайними паспортами...

Щодо газової складової: головні місцеві партнери Путіна і Міллера нікуди не поділилися, чудово себе поважають в парламенті. Вся фракція так званого «Опозиційного блоку» плюс інші перефарбовані регіонали

сплять і бачать не просто відставку Яценюка – вони хочуть, щоб вона стала ганебною, із обвинуваченнями в корупції, кумівстві, марнотратстві – словом, в усьому тому, в чому по горло замішані вони самі. Акумуляовані за попередні часи величезні кошти вони зараз використовують на підкуп, передусім, на жаль, багатьох народних депутатів з коаліції, падких на гроші журналістів, закордонних медіа-кондот'єрів.

Саме через ці брудні канали в інформаційний потік регулярно потрапляють новини на кшталт «Яценюк – лідер корупції в Україні!», «Яценюк купив на свій «Мерседес» зимову гуму на півтора мільйона!». Тому чи варто дивуватися, коли відсторонений від роботи за зловживання голова Держфінінспекції сипле «викривальними» цифрами, аудиторія аплодує – замість того, щоб резонно спитати себе: це він порозумнішав, коли під слідство потрапив? А чому він раніше до Генпрокуратури не звертався?

Низова ланка цього антипрем'єрського фронту – інтернетівські тролі і боти, які на повідомлення, що Яценюк знову летить до Брюсселя звичайним рейсом, пишуть: «Набридла оця показуха, де реформи, мля?!» Такому хочеться сказати: «Реформи мають погасити з того, щоб ти задекларував гроші з конверта, що ти його отримав за поганки на адресу Яценюка, і заплатив податки. Ти згоден чи ні?!». Це питання, між іншим, стосується всіх, хто волає про відсутність реформ – ви готові почати з себе?

Спроби дошкулити Яценюку іноді виглядають майже кумедно. Ось солодка парочка свіжоспечених народних депутатів і членів коаліції дивує країну однією сенсацією за іншою. Ні, їх не хвилюють злочини учасників попередньої влади, своїх нинішніх колег.

Вони чомусь обрали мішенню двох голів парламентських комітетів від партнерського «Народного Фронту». Це можна навіть зрозуміти, тим більше, що обидва скаржилися на маленькі депутатські зарплати, а гроші – що від Григоришина, що від Фірташа, що від Путіна – такі не пахнуть.

Але дивує, наскільки халтурно виконає чергове завдання господарів! Лист від швейцарської прокуратури, в якому обережно підтверджується початок розслідування проти – увага! – «українського громадянина» (тобто, одного з трьох десятків мільйонів допрослив українців) видається як беззапере-

чний доказ провини саме конкретного голови комітету, висувається вимога його негайної відставки. А партнерські сайти, навіть такі, що мали колись пристойну репутацію, швидко розміщують цю новину в якості головної з портретом неазваного українського громадянина – за сумісництвом, давнього друга і соратника Яценюка, що пройшов ра-

зом з ним і опозицію Януковичу, і Майдан, і не менш важкий сучасний етап...

Підбиваючи ризик, слід зауважити наступне. Напередодні парламентських виборів кампанія проти Яценюка та його політичної сили була не менш потужною. Українці розібралися в усьому, результат відомий. Розберуться і зараз. Тим же, хто кричить: «Камікадзе, де куля в лоб?», хочеться сказати: підстав свого лоба! Це буде твій найпатріотичніший вчинок.

Валентина ОМЕЛЯНЮК

Документ

Розпорядження голів райдержадміністрації і міської ради Про організацію в районі та місті Чорткові призову громадян України чоловічої статі на строкову військову службу в квітні-травні 2015 року

Відповідно до статей 15, 16, 43 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Указу Президента України від 17 лютого 2015 р. за №88/2015 «Про строки проведення чергових призовів, чергові призови громадян України на строкову військову службу та звільнення в запас військовослужбовців у 2015 році», розпорядження голови Тернопільської обласної державної адміністрації від 25 лютого 2015 р. за № 97-од «Про організацію в області призову громадян України чоловічої статі на строкову військову службу в квітні-травні 2015 року», з метою своєчасної та якісної підготовки до проведення призову громадян України чоловічої статі на строкову військову службу та для підтримання Збройних сил України, інших військових формувань у боєздатному стані, на розшукання їх здатності давати адекватну відповідь реальним і потенційним загрозам:

1. Затвердити Основний склад міськрайонної призовної комісії, що додається.
2. На випадок хвороби або відсутності з поважних причин будь-кого із призначених членів призовної комісії затвердити Резервний склад міськрайонної призовної комісії (додається).
3. Військовому комісару Чортківського об'єднаного міського військового комісаріату Підручному Л.Р.:
 - 1) провести черговий призов громадян Чортківського району та міста Чорткова чоловічої статі 1988-1997 р. н. на строкову військову службу до Збройних сил України та інших військових формувань України в квітні-травні 2015 року;
 - 2) на строкову військову службу до Збройних сил України та інших військових формувань України здійснювати відправлення придатних за станом здоров'я до військової служби в мирний час громадян України чоловічої статі, яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 20 років, та старших осіб, які не досягли 27-річного віку і не мають права на звільнення або відстрочку від призову на строкову військову службу;
 - 3) скласти графік роботи призовної комісії та затвердити його у голови Чортківської районної державної адміністрації та Чортківського міського голови, встановити безпосередній контроль за його виконанням;
 - 4) забезпечити висвітлення роботи комісії та хід призову через засоби масової інформації району.
4. Виконавчому комітету міської ради та заступнику голови районної державної адміністрації Вівату І.О., за участю відділу освіти районної державної адміністрації забезпечити виділення автотранспорту, необхідного для перевезення призовників на Тернопільський обласний збірний пункт для прохо-

дження контрольних медичних комісій та відправлення команд призовників у Збройні сили України та інші військові формування України (графік проходження медичних комісій та відправки команд призовників буде доведено додатково).

5. Голові міськрайонної призовної комісії Вівату І.О. здійснити заходи по організації медичного огляду призовників та призову громадян України на строкову військову службу з призначенням їх для служби у Збройних силах України чи іншому військовому формуванні України.
6. Виконкомам міської, селищної та сільських рад, керівникам підприємств, установ, організацій та господарств району незалежно від форм власності:
 - 1) організувати урочисті проводи призовників «Дні призовника» із залученням представників органів виконавчої влади, молодіжних і ветеранських організацій, військових частин;
 - 2) забезпечити призовників транспортними засобами для доставки з населених пунктів району у військомат.
 7. Керівникам підприємств, установ, організацій, господарств і навчальних закладів району та міста незалежно від форм власності:
 - 1) не направляти призовників без погодження з Чортківським об'єднаним міським військовим комісаріатом у відрядження за межі району та за кордон в період проведення призову і відправлень у Збройні сили України та інші військові формування України;
 - 2) приділити увагу, належну турботу сім'ям юнаків, які призвані на строкову військову службу.
8. Головному лікарю Чортківської центральної комунальної районної лікарні Чортківському Р.В.:
 - 1) для забезпечення якісного медичного обстеження призовників, роботи медичної комісії виділити необхідний медичний інвентар та обладнання, а також медикаменти на призовну дільницю згідно із заявкою військомату;
 - 2) у березні-травні 2015 року на період проведення медичного обстеження та призову юнаків на строкову військову службу звільнити членів медичної комісії від виконання своїх обов'язків за основним місцем роботи та направити їх у розпорядження Чортківського об'єднаного міського військового комісаріату, зберігаючи при цьому середньомісячний заробіток;
 - 3) для проведення стаціонарного лікування та обстеження призовників під час проведення чергового призову виділити в центральній комунальній районній лікарні 10 ліжко-місце;
 - 4) медичний огляд призовників, які підлягають призову на строкову військову службу, розпочати та

- проводити в березні-травні 2015 року згідно з графіком військомату;
- 5) додаткове медичне обстеження призовників для визначення придатності їх для проходження строкової військової служби, флюорографічне і лабораторне обстеження призовників під час проведення призову проводити на базі поліклінічного відділення центральної комунальної районної лікарні позачергово і безкоштовно;
- 6) визначити порядок проведення безкоштовних лабораторних та спеціальних досліджень призовників на базі центральної комунальної районної лікарні, а саме: загальний аналіз крові, загальний аналіз сечі, серологічний аналіз крові на: антитіла до вірусу імунодефіциту людини (ВІЛ), антиген до вірусу гепатиту «В» (HBsAg), антитіла до вірусу гепатиту «С» (anti-HCV), реакцію мікропреципітації з кардіоліпіновим антигеном (RW), група крові та реуз-належність, проводити флюорографічне обстеження органів грудної клітки, профілактичний щеплення у відповідності з календарем профілактичних щеплень;
- 7) на час роботи медичної комісії старшому лікарю, члену призовної комісії, стежити за станом медичного інвентарю і своєчасно його заміною;
- 8) для своєчасної підготовки та прибирання кабінетів лікарів-спеціалістів на призовній дільниці з числа робітників центральної комунальної районної лікарні виділити двох технічних працівників;
- 9) забезпечити контроль медичного огляду призовників лікарем-терапевтом під час відправлення призовників на Тернопільський обласний збірний пункт згідно з окремим графіком військомату, який буде переданий головному лікарю центральної комунальної районної лікарні до початку призову;
- 10) для проведення вакцинації та прививок призовникам при відправленні на Тернопільський обласний збірний пункт у квітні-травні 2015 року визначити медичну сестру, яка зобов'язана перебувати у військомат не пізніше 7-ї год. ранку згідно з графіком відправлень.
9. Головному лікарю Чортківського обласного комунального шкірно-венерологічного диспансеру Кузь Т.Б.:
 - 1) для якісного проведення медичного огляду в березні-травні 2015 року виділити медичну сестру шкірно-венерологічного кабінету для роботи в складі медичної комісії;
 - 2) для проведення контрольно-медичного огляду призовників під час відправлення їх на Тернопільський обласний збірний пункт у квітні-травні 2015 року виділити лікаря-дерматовенеролога, який зобов'язаний перебувати у військомат не пізніше 7-ї

год. згідно з графіком відправлень.

10. Рекомендувати Чортківському районному відділу Управління Міністерства внутрішніх справ України в Тернопільській області, в межах своїх повноважень, вжити заходів реагування щодо забезпечення виконання чинного законодавства з питань призову громадян України та забезпечити на період призову охорону громадського порядку на призовній дільниці згідно із заявкою голови призовної комісії.

11. Районному центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді і Центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді Чортківської міської ради під час чергового призову 2015 року проводити соціально-психологічне вивчення призовників. У період проходження ними лабораторно-флюорографічного обстеження провести професійно-психологічний відбір призовників згідно з методичними вказівками військомату.

12. Термін явки призовників для проходження призовної комісії визначити наказом військового комісара та персональними повістками кожному призовнику.

13. Сектору з питань внутрішньої політики, зв'язків з громадськими організаціями та засобами масової інформації апарату районної державної адміністрації, спеціалісту з інформаційно-системного забезпечення виконавчого комітету міської ради спільно з редакціями районної газети «Голос народу», районного комунального радіомовлення та міської газети «Чортківський вісник» забезпечити оприлюднення даного розпорядження в місцевих засобах масової інформації та на веб-сайтах райдержадміністрації і міської ради.

14. Чортківському об'єднаному міському військовому комісаріату по завершенню чергового призову інформувати про підсумки проведення призовної кампанії в квітні-травні 2015 року Чортківську районну державну адміністрацію та Чортківську міську раду не пізніше 25 червня 2015 року.

15. Дане розпорядження набирає чинності з дня його офіційного оприлюднення.

16. Контроль за виконанням розпорядження доручити заступнику голови районної державної адміністрації Вівату І.О. та секретарю міської ради Бевзу М.І.

Перший заступник
голови
Чортківської районної
державної адміністрації
В.ЗАПУХЛЯК

Чортківський міський
голова
М.ВЕРБИЦЬКИЙ

17 березня 2015 р. № 68-од/49-од

(3 додатками можна ознайомитися на веб-сайті Чортківської РДА)

Зустріч

Муніципальна – та, що бере на себе відповідальність

Як ми уже анонсували, на минулому тижні у нашому краї побував з візитом Василь Куйбіда, голова НРУ, член Експертної ради з питань децентралізації, місцевого самоврядування та регіональної політики. Разом із заступником голови райради Любомиром Хруставакою, першим заступником голови РДА Валерієм Запужляком, керуючим справами райради Т.Яблонь, сільськими та селищним головою, представниками місцевої громади посадовець обговорював тему «Сучасна модель адміністративно-територіального устрою».

Пан Василь приїхав на зустріч із чортківчанами з метою, щоб поділитися своїм баченням механізму реалізації реформ, спрямованих на децентралізацію та об'єднання територіальних громад, а також вислухати думки присутніх представників місцевого самоврядування. Разом, спільно, учасники зборів дійшли висновку, що реформи потрібні, і реалізовувати їх необхідно в скоріш часі. Та практичних механізмів втілення вже виокремлено, затвердженої Урядом Концепції реформування місцевого самоврядування і територіальної організації влади в Україні поки що не напрацьовано. Про неприйнятність методу добровільного об'єднання територіальних громад, який, власне, й прописаний у концепції, на даному рівні розуміння (скоріше – нерозуміння) необхідності даного кроку говорили і Малочорнонівецький сільський голова Ольга Яницька, зауваживши, що «не буде бідоса з бідосою об'єднуватися», і заступник голови райради Любомир Хруставака, звернувши увагу на таку особливість «навіть дві жінки за межу не поділяться». Це ж підтвердилося й у виступі Звиняцького сільського голови Надії Безушко, котра не без гордості заявила, що їхня громада самодостатня, може утримувати усю інфраструктуру самостійно і тому не вважає за доцільне приставати до громади, слабшої від них в цьому плані.

Ще і Білівський сільський голова Володимир Шматько, і Свидівський віт Богдан Сорока, й Любомир Хруставака акцентували увагу шанованого гостя на тому, що не виписано у документі принципів, критеріїв, за якими громади об'єднуютимуться: чи територіально, чи з врахуванням бюджету й самодостатності громад, чи зручність під'їзду для людей до центру об'єднаної територіальної громади. Усі ці пункти, напрацьовані шляхом палкої дискусії, узагальнила пані Тетяна Яблонь. Василь Куйбіда, як член Експертної ради з питань децентралізації, місцевого самоврядування та регіональної політики, пообіцяв, що усі зауваження, що їх підмітила чортківська громада, обов'язково будуть обговорені із іншими експертами з питань реформ у місцевому самоврядуванні та враховані при подальших напрацюваннях у цьому напрямку.

Після закінчення зустрічі із представниками місцевого самоврядування пан Куйбіда дав невеличке інтерв'ю для «Голосу народу».

– Пана Василю, скажіть, будь ласка, таку емоційно насичену зустріч із чортківською громадою можна назвати конструктивною?

– Безперечно, вона такою була – конструктивною, такою, що спонукає до дій, змін. А емоції – це наслідок отой ситуації, яку маємо зараз у державі. Було б дивно, якби патріоти залишалися байдужими в цей важкий для країни час. Я сподіваюся, що з цієї зустрічі буде добрий виплід. Взяв на себе обов'язок переповісти позицію сільських, селищного голів і райради на засіданні експертної ради. Мені імпує, що ці представники місцевого самоврядування вирішили не чекати того, що їм «подарують» зверху, а самим випрацювати свою модель формування об'єднаної територіальної громади і надати на обговорення в облдержадміністрацію, щоб уже разом з нею виконати відповідний пункт закону про формування моделі об'єднаної територіальної громади і затвердження її обласною радою. Це конструктивні кроки і, на мою думку, абсолютні правильні заходи діяльної людини, патріота, який бере на себе відповідальність за стан справ.

– Ваші рекомендації кожному громадянину нашої країни, як він має поводитися в період реформ, в якій ми зараз входимо, адже їх впровадження залежить і від кожного з нас також – наскільки активно долучимось до їх проведення, матимемо співвідповідальність в т. ін.?

– Я висловлю своє бачення, але право кожного – дослухатися до них чи не дослухатися. Муніципальна влада в перекладі означає «той, що бере на себе відповідальність». Тут сиділи представники муніципальної влади і вони демонстрували, що готові взяти на себе відповідальність. Бо громадянин держави – це насамперед активна позиція життя і перебирання на себе відповідальності. Саме це робить тебе громадянином держави, а не просто населенням. І чим більшим патріотом ти є, тим більше має бути розвинуте у тобі почуття відповідальності.

– Тобто, відстань від сільради не впливає на кількість бурянів і сміття на вулиці?

– Це вже називається «особиста відповідальність», яку кожна людина має у собі розвивати: міняти щось на своєму робочому місці, довкола себе, стати самостійнішими в думках, прагненнях, діях. Тобто, якщо ти зайняв позицію: хай роблять, а я покритикую, то це є безвідповідальність. Ти покладені на тебе обов'язки перекладаєш на іншого. Тоді немає поштовху до перемоги. Ось ми згадували у розмові про УПА. Наші діди-прадіди, маючи ту відповідальність перед українським народом, перед майбутнім, розуміючи, що шансу виграти їм в тій війні немає, все одно йшли, воювали, гинули чи потрапляли у тюрми, взяті ми – були. Їх змушувала це робити саме відповідальність.

Зараз ми мусимо зробити місцеву владу дієвішою, територіальні громади – спроможними самим вирішувати місцеві проблеми та створити умови для покращення життєдіяльності людей, бо саме це і є основним завданням територіальної громади. І саме на це – покращення для кожного громадянина – спрямована запроваджувана тепер адміністративно-територіальна реформа.

Голова НРУ Василь Куйбіда разом із активом районної організації НРУ Тетяною та Василем Яблонями поклав квіти до меморіальної дошки провідника нації В'ячеслава Чорновола, що розміщена у Чорткові на стіні районного будинку культури ім. К.Рубчакової, де не раз виступав перед чортківчанами колишній голова НРУ.

Оксана СВИСТУН

Міжнародний проект «Україна – Норвегія»

Спосіб досягнення мети

У Чортківському навчально-науковому інституті підприємництва та бізнесу Тернопільського національного економічного університету нещодавно відбувся круглий стіл за участі випускників проекту «Україна – Норвегія» та викладацького складу ТНЕУ з метою взаємозв'язку з випускниками для вивчення їх потреб і соціального ефекту даного проекту. Зустріч відбулася за ініціатииви ректора ТНЕУ професора Андрія Крисоватого.

Модератором круглого столу виступив професор ТНЕУ Михайло Лучко, який зазначив, що з учасниками проекту була проведена ґрунтовна робота по розробці бізнес-планів, технологій вибору партнерів, залучення фінансових і матеріальних ресурсів, реєстрації підприємств малого бізнесу й оформлення документів для реєстрації в якості приватного підприємця. Михайло Романович відзначив, що і надалі триватиме підтримка учасників проекту, зокрема, у м. Тернополі аудиторська фірма «Тер Аудит», а у Чорткові ПП «Консалтинг сервіс» надаватимуть безкоштовні консультації з питань аудиторського та інформаційного обслуговування, податкового консультування, ведення бухгалтерського обліку.

Доцент Віталій Буратинський, в. о. директора Чортківського навчально-наукового інституту підприємництва та бізнесу ТНЕУ, підкреслив, що велика увага приділялася підбору викладацького складу. Позитивним моментом є те, що слухачі мали можливість відвідати тренінгові заняття, частина практичних занять проводилася безпосередньо на підприємствах міста, району, області. Надзвичайно плідною була співпраця з Чортківським АТП-16142 (начальник М.Пруга), підприємством «Білербек-Україна» – перо-пухова фабрика (директор О.Федорецько).

Випускниця проекту Ірина Шмиголь висловила щирі подяки Університету Нурланда Королівства Норвегія та Міжнародному фонду соціальної адаптації в особі Володимира Рубцова за надану можливість перепідготовки військовослужбовцям, звільненим у запас, і членам їхніх сімей. Ірина сказала, що за час навчання слухачі курсів набули теоретичних знань щодо особливостей бухгалтерського обліку суб'єктів господарської діяльності різних організаційно-правових форм власності та галузей економічної діяльності, отримали необхідні навички і вміння з організації та розвитку власного бізнесу.

Випускник проекту Іван Бойчук доповнив: «...Під час навчання виникали деякі труднощі технічного характеру, які були вирішені спільними зусиллями викладацького складу та слухачів. Проект «Україна – Норвегія» не лише допоміг його учасникам отримати нову професію, а й додав впевненості в собі та завтрашньому дні. Щиро вдячні директорів з розви-

тку проектів МФСА Яні Козаченко за надану можливість вивчення іноземної мови в рамках даного проекту».

Марія Скрипник висловила думку, що навчатися ніколи не пізно, а отримані знання допоможуть реалізувати плани в повсякденному житті.

Куратор проекту від ЧННІПБ Галина Чекаловська наголосила на унікальності проекту, яка полягає в тому, що він є комплексним, оскільки охоплює не лише військовослужбовців, а й членів їхніх сімей. Це власне дуже характеризує самих норвежців, адже найвищою цінністю для них є сім'я. Життєвий досвід, який надбали всі військовослужбовці за пасу, вирізняється дуже великою самодисциплінованістю та професійним ставленням до справи, що і було відзначено під час навчання. Завдяки співпраці з університетом Нурланда після проходження навчання випускники отримали не лише свідоцтво українського вузу, а й закордонний сертифікат, це значно розширює можливості працевлаштування.

Регіональний представник проекту Равіль Гафаров зазначив, що в стінах ЧННІПБ із двадцятого квітня ц. р. розпочинається навчання двох новоукреплених груп у рамках проекту «Україна – Норвегія». Тісна співпраця з випускниками продовжуватиметься й надалі. Зокрема, планується програма розвитку малих і середніх міст, до реалізації якої залучатимуться учасники проекту «Україна – Норвегія».

Учасники круглого столу дійшли висновку, що ефективна організація та реалізація даних проектів сприятиме покращенню соціально-економічного становища населення України.

Галина ЧЕКАЛОВСЬКА,
фото автора

Роковини

25 березня 1999 року Україна втратила Голову Народного Руху України, відомого українського політика, державного діяча і журналіста В'ячеслава Максимовича Чорновола. «Його вбили в русі – у дорозі, по шляху до тієї, іншої України, за яку він платив здоров'ям і життям», – так написав про вбивство В'ячеслава Максимовича його товариш по ув'язненню Михайло Хейфец. І справді, можливо, іншою була б нині Україна, якби В.М.Чорновіл був живим. Його дуже бракує Україні – енергійного, рішучого, вольового, патріотичного, жертвовного.

Наприкінці минулого року з нагоди 25-ї річниці створен-

ня Народного Руху України Чортківська РО НРУ спільно з міською радою провели конкурс поетичних і прозових творів до цієї дати. Висловлюємо подяку усім школярам та студентам, які взяли участь в конкурсі, та публікуємо прозовий твір «Чорновіл посеред нас» Ілони Поселюжної (м. Чортків), який здобув перше місце в конкурсі прозових творів. Чорновіл і справді посеред нас – незримо, як ангел над Україною, який з небес молиться за її світлу долю.

Василь ЯБЛОНЬ,
голова Чортківської РО НРУ

Чорновіл посеред нас

Синьо-жовті стрічки майорили на забганку осіннього вітру, пішні квітчані віночки красувались на голівоньках жвавих дівчаток, а вишиванки, філігранно вималювані бабусиними нитками, немов прокрадалися крізь історію цілих поколінь українського народу. Діти в костюмах поспіхом вибігали надвір – закінчилось чергове свято в Чортківському будинку культури.

Старий чоловік зі сивиною на скронях повагом ступав по сходах, не міг надивитись на цвіт нації – дітей, молодь. Вдихнувши запах щойно обгаряченого листа, глянув убік меморіальної дошки на стіні будинку й посміхнувся – то був портрет власне його, В'ячеслава Чорновола – борця за Україну, за її людей. Політика не могли не впізнати, юрба обступила його і стала слухати мудрого слова:

– Слава Україні!

– Героям Слава! – відгукнув стократ голосніше натовп.

– Як живе, діти мої, внуки?

– Та нелегкий час вирує по Україні, В'ячеславе Максимовичу, – звернувся хтось зі старших.

– Знаю, що важко вам, та ще важче назвати іншу націю, яку б так часто знищували і так нещадно шматували, ділячи між жадібними сусідами, і яка знову поставала б до життя, як фенікс з попелу, народжувала нову еліту, знаходила сили для самоствердження! Проте я бачу: ще не згас вогонь, може, і той, що ним палали шини на Майдані, що руйнував усе ненависне й жорстоке, залишаючи лише дим.

Братимось, друзі! Хоч іде війна, дай, Боже, нам любити Україну понад усе сьогодні – маючи, щоб не довелось гірко любити її, втративши. Настав час великого вибору: або єдність і перемога та шлях до світла, або поразка, ганьба і знову довга дорога до волі.

– Україна – єдина країна! – вигукнув хлопчик років десяти.

– Ходи-но сюди, козаче, – ласкаво мовив В'ячеслав. – Під час випускного вечора в університеті я пішов на Володимирську гірку і дав клятву, що все життя буду боротися за Україну. А ти будеш?

– Буду! – сказав малий.

Сльози заблищали й зволожили повіки Чорновола. Його зморшкувате обличчя ніби згадало, як було свіже й молоде, як усміхалось сонцю й марніло по тюрмах. В цю мить В'ячеслав зрозумів: допоки будуть такі козачки, доки ставитимуть руку на серце, співаючи гімн, юнки, доти Батьківщина – не загине, не вмере, а зведеться на ноги й покаже всьому світу свою силу, велич і красу!

(У творі наявні реальні цитати В'ячеслава Чорновола з інтерв'ю).

Ілона ПОСЕЛЮЖНА,
15 років, Чортківська ЗОШ I – III ступенів № 2

Наше

Знайоме «незнайоме» місце

Над могилою вашою тиша і спокій,
Та по рідному краю – зловіщі вогні.
І піти по слідах ваших скошених кроків
Рвучко тягнуться сотні окриленіх ніг.

Цим уривком з вірша Олени Теліги «Засудженим» я хочу почати розповідь про місце, яке неподалік мого будинку. Зізнаюсь, що ніколи не мала уяви про те, що катування НКВС відбувалися не тільки в Чортківській тюрмі, а й у підвалах будівлі, яка розташовувалася на місці, де тепер сквер Скорботи і Надії. Читаючи багато інформації про Чортків, я ніколи не могла знайти саме те, що розповідало б про таку велику споруду, яка була знищена «енкаведистами» власноруч. Та одного разу натрапила на розповідь-інтерв'ю жінки з Чорткова Анелії Іванової (на жаль, її немає серед нас більше). Вона розповіла побачене нею в дитинстві кореспондентам місцевого видання «Слово краю», яке вже не існує. Прочитаним я хочу поділитися з вами.

Це трапилося влітку 1941 року, коли пані Анелії було одинадцять років. Народилася вона у с. Білобожниця. У сім'ї була найменшою. Її сестри жили і працювали в Чорткові. Тоді тут жили пани, виховані люди, інтелігенція. Одна сестра жила на вул. Зеленої, 12, а друга на вул. Сонячній, 5. Сама ж пані Анелія проживала у сестри на вулиці Зеленої. Ось, власне, уривок зі згаданого вище інтерв'ю: «Тут, біля тюрми, де тепер сквер Скорботи і Надії, стояв великий триповерховий будинок. За Польщі його називали Дирекцією (де тепер інститут – був суд). Коли «совецька» влада відступала, а фашист

наступав, «совецькі» солдати закахали наверх будинку бочки з нафтою чи бензином, а знизу кинули сірничок, і все почало горіти. Від будинку залишилися тільки рамці. Там ще були великі підвали. Агрегат, що виробляв світло і

часто гудів, глушачи людські крики, був ззаду, тепер це від міліції. Яюсь сиджу я на перилах, бачу: фашисти від тюрми під'їхали мотоциклами до цього згарища. Тоді «сведення» вже в них були, що ще десь мають бути помордовані люди. Підходять три фашисти і шукають, що там є. Нічого не бачать. Як знайшли свіжу глину, якою заліпили вікна підвалу (то якби нині ввечері «совети» відступили, а фашист рано в шостій годині по давньому часі (тепер четверта) прийшов), взяли із собою 4 чи 5 євреїв, аби ті лізли і нюхали, що у тому підвалі. Ніхто нічого не чує. Приходять два інші фашисти з «шукачками», чи не замінено. Провірили. Нема. Примусили євреїв вибивати вікна. Як тільки єврей вибив рамки, звідти пішов неймовірний сморід. Там були навіть жінки, пов'язані докупки з чоловіками, щоб більше вмістилося, я так думаю. Так, так, діточки. Це не жарт! Це – не видовище! Факт того, що все закрили. Одразу не вивозили, тому що багато там було з Львівщини, Станіславщини (Івано-Франківщини), Дрогобиччини, Бучача і треба було оголосити, щоб рідні позабирали трупи.

Хто їхав сюди фірою, хто йшов пішки, кілька осіб впізнали рідних, але не по обличчях. По обличчях впізнати було неможливо. У згорілому будинку було 3 чи 4 підвальних кімнати, повністю набитих останками людей. Я вже туди не заходила. Боялася. А місцевих людей надійшло надзвичайно багато, бо фашист дозволив дивитися, чи хто кого впізнає. Спочатку ходили німці по хатах і просили дошки, аби хоронити. Дошок не вистачало. Почали накладати останки на фіри і вивозити на цвинтар, де зараз пам'ятник «Борцям за волю України». Цілу добу звозили у яму. Я бачила, вона була великою і квадратною, неглибокою. Коли звезли усіх з тюрми і згорілого будинку, тоді почали шукати ще. І де би ви сказали – знайшли? Де зараз церква Петра і Павла, колись був спортивний стадіон. Як не було вже повсюди місця, то «совети» мордували людей там, де «спартаки» милися, купалися. Але скільки там було трупів, не пам'ятаю. Бо я тільки бачила, як звідти фіри вже вивозили закатованих. Фір було багато, бо німці гнали людей з навколишніх сіл, боялися, щоб не поширилася зараза. По вул. Зеленої, де зараз перукарня «Красуня», – ліворуч була кузня, і ще в тій кузні були мордовства. Ось так. А більше вам про це нічого не скажу, бо не знаю».

Завдяки цій публікації ми змогли дізнатися більше про одне з теперішніх місць відпочинку в Чорткові – сквер Скорботи і Надії. Ось така дивна, страхітлива річ була в історії нашого міста.

Невдовзі після того будівля була знищена, та старші люди довго пам'ятали криваві річища, які приховували мури стертого з лиця землі будинку, і обходили сквер стороною, ніколи не сідали там на лавочках відпочивати, а, перехрестившись, йшли далі. Та час спливає і ті чи інші місця набувають іншого значення, але пам'ять, повага, приналежність до нації, яка поважає історію і надбання попередніх поколінь, не повинна згасати. Проходячи повз пам'ятник жертвам, закатованим в Чортківській тюрмі, згадаймо, що то були молоді, сповнені життя та ідей люди. Люди, які хотіли б для України і для нас з вами гідного майбутнього. Слава Україні! Вічна пам'ять загиблим у всі часи.

Вікторія ПАХОЛЮК,
м. Чортків

Вдячність

Рука, яка дає, ніколи не збідніє

Лише через десятиліття, коли мине цей кардинальний злам в державі, жителі району зможуть гідно оцінити ситуацію на протязі різних періодів в медицині і віддадуть належне людям, які в складних умовах зберегли і передали наступним поколінням вічну естафету боротьби за народне здоров'я.

Охорона здоров'я району завжди протиставляла тим викликам, які ставить сьогоднішня, – великий історичний досвід, набутий цілими поколіннями лікарів, згуртованість і вишкolenість медичного колективу, пошук і впровадження новітніх форм та методів роботи.

Звичайно, що на протязі різних етапів розвитку знаходились люди, які вносили за рахунок власних коштів і пожертв коштів на розвиток медицини, на забезпечення необхідними медикаментами і апаратурою, продуктами харчування.

У Біблії написано: «Рука, яка дає, ніколи не збідніє». Це означає, що Бог винагородить усіх, хто від щирого серця допомагає людям, котрі цього потребують.

Меценатство або добродійність притаманне для наших людей зі споконвіків. Добродійні товариства та окремі благодійники власним коштом будували та утримували лікарні, амбулаторні клініки, дитячі садки, денні притулки для дітей і т. д. Тим людям, які регулярно надавали грошову допомогу лікарні, гімназії чи училищу, давали статуси почесних опікунів.

На протязі років розвиток охорони здоров'я йде завдяки людям з добрим серцем, які вкладають власні кошти на користь хворих людей.

Не збідніла чортківська земля на добрих людей і в наш час. Медичні заклади району постійно відчують підтримку спонсорів, за кошти яких рік у рік проводяться ремонти та оновлення апаратури, покращується харчування хворих.

Завдяки жителям району, які щорічно здають по 5-10 кг картоплі, керівникам сільськогосподарських підприємств, котрі виділили зерно, з якого виготовлено різноманітні крупи, макарони, наші хворі мають змогу харчуватися смачно та повноцінно.

Особливо хочеться подякувати від медичних працівників центральної комунальної районної лікарні та жителів району, які лікуються стаціонарно, головам таких приватних аграрних підприємств: В.М.Вислоцькому, П.О.Стефаняку, І.В.Фричу, М.Ф.Андрусику, В.Є.Заболотному, В.В.Заліщуку, В.С.Градовому, Є.М.Шкабару, С.Г.Данилишину, І.А.Войцишину, М.В.Горбаль, М.Б.Зарівному, П.М.Чайці.

Люди терпеливі, милосердні несуть добро, відчувають чужий біль як свій власний. За покликом душі і за велінням серця. Ця праця заслуговує на велику вдячність і глибоку шану, яку ми сьогодні складаємо усім тим, хто обрав за своє покликання допомогу ближньому. Нехай краплини подарованої вами доброти стануть рікою людського щастя.

Роман ЧОРТКІВСЬКИЙ,
головний лікар Чортківської ЦКРЛ,
заслужений лікар України

Урок патріотизму

Українська армія: від минулого і до сьогодні

Саме під такою назвою пройшла виховна година в Сосулівській ЗОШ I – II ступенів, підготовлена учнями 8-го класу під керівництвом класного керівника Наталії Шпак.

Захист незалежності та територіальної цілісності рідної землі в усі часи був покликанням та обов'язком справжніх чоловіків. Незважаючи на досить недовгу офіційну історію українського війська, справжній його вік сягає кількох століть, а бойові традиції формувалися у важких кривавих війнах і конфліктах від Київської Русі до сьогодні.

Учні мали змогу побачити, якою була воєнна організація в східнослов'янських племенах, за княжих часів, пізнати досконалу воєнну організацію Запорозької Січі, організовані та стихійні угруповання січових стрільців, радянської армії, УПА, повстанських загонів. Переконалися, що є в нас унікальне бойове мистецтво – бойовий гопак, познайомитися з виступами представників Школи бойового гопака. А ще дізнатися цікавинки про різні армії світу.

Приємно, що проведення виховної години збіглося з ротацією воїна 128-ї гірсько-піхотної бригади 15-го батальйону сосулівчанина Василя Солтиса. Хто ж може краще розповісти про сьогоднішню українську армію, як не її безпосередній учасник! Тож всі учні та вчителі з нетерпінням чекали на

зустріч з воїном-героєм.

А завітав Василь Солтис у школу разом з дружиною Оксаною (до речі, вона родом з Артемівська Донецької області) та донечкою Настусею. Він розказав присутнім про будні – тривоги, радощі, надії на війні. Затамувавши подих, учні слухали гостя, а він виявився цікавим оповідачем. У нашій уяві постав схід України, охоплений канонадами, українські бійці, що і в 30-градусний мороз чесно виконували свій обов'язок.

Гірко думати, що в мирний час нам доводиться проливати кров і нести важкі втрати. Але в очах нашого героя ми бачили вогник впевненості і надії, що перемога буде за українським народом. Такі герої нашої сучасності є прикладом для наслідування, ідеолом патріота своєї країни.

Учні розказали і про свій внесок у наближення перемоги. Вони неодноразово долучалися до волонтерської допомоги, писали теплі листи воїнам АТО. Щодня перед початком уроків у своїй щирій молитві школярі просять у Всевишнього миру для України, щасливого повернення додому наших воїнів Дмитра Оріха, Андрія Рембохи, Василя Солтиса і чекають на зустріч із

ними всіма у стінах нашої школи.

На згадку про нашу зустріч учні школи та наш гість обмінялися символічними подарунками. Прапор, привезений із зони бойових дій, стане для наших школярів символом незламності українського народу.

Щирі слова подяки ми складаємо батькам, які зростили таких синів, виховали справжніх українців. Надіємось, що війна швидко закінчиться і ще одна страшна сторінка нашої історії буде перегорнута. Адже ми добре розуміємо, що перемагає не той, хто сильніший, а той, хто вміє стояти до

кінця. Ми впевнені, що нашим захисникам вистачить сили волі і твердості духу протистояти агресорові на сході України. Віримо в краще майбутнє нашої країни.

Хай дитячі молитви і тепло їхніх долонь бережуть вас, наших сосулівських героїв. Вам наша велика подяка, честь і шана.

Хай береже вас Господь.
Слава Україні!

Оксана ПОГРІЩУК,
вчитель Сосулівської ЗОШ I – II ст.

У родинному колі

Слова вічне джерело

Коли теплі сонячні промені сповіщають про завершення владарювання зими, а березень відкриває календар весняної ніжності, вся наша Батьківщина пошановує Славного сина свого – Тараса Шевченка, якому Господь вдарував життя саме в дні перших поступів весни.

Так, 11 березня в осяйному, затишному, прибраному в українському національному стилі приміщенні 2 а класу Чортківської ЗОШ I – III ступенів № 6 відбувся урочистий захід із нагоди вшанування Великого Пророка українського.

Як годиться, до Дня народження школярі підготували неабиякі подарунки Великому Кобзареві, які супроводжувалися віршованими рядками з уст дитячих:

Я ось малюнок малювала,
На ньому – вулиця моя...
Я вишивала цю серветку
І думала про Кобзаря...
А я ось – змайстрував картину,
На ній дорога у зелений гай...
А я Кобзар його відкрила
І вірш чудовий вчила...

Читаючи поезії Шевченка, виспівуючи його твори, розповідаючи про життя і творчість Великого Кобзаря, учні під майстерним супроводом свого навчителя, класовода Галини Колужняк і вдалою організацією студентки групи ПО 43 Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського Юлії Ковальчук стелили канву шани та любові до славетного поета. А інсценування школярами вірша «Мені тринадцятий минало» викликало хвилю щирих оплесків у всіх присутніх.

На відкриту виховну годину зійшлася вся класна родина – не лише учні та їх наставники, а й батьки, бабусі, дідусі, які, до слова, на завершення вчистостей пригостили малят власноручно спеченим смачнющим іменинним пирогом.

Тетяна ЛЯКУШ

Присвята

Пророче слово Тараса

15 березня у будинку культури с. Базар відбувся літературно-мистецький захід з нагоди 201-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка та вшанування світлої пам'яті Небесної сотні.

Весна – це пора, коли Всевишній послав нашому народові генія та національного пророка – Тараса Шевченка. Господь кожному народові дав якусь величну постать, котра була і є його зорею. У нашого народу такою постаттю є Тарас Шевченко. Для нас він більше ніж великий поет – він національний пророк і мученик. Нині Шевченкове сонце зазирає нам у вічі так, як ще ніколи.

У залі були присутні ті, хто не може залишатися байдужим до творчості генія людства. На сцені портрет Т.Г.Шевченка. Завідувача бібліотекою Наталія Дутка оформила тематичну виставку «Читаю Шевченка і лянчо мені: у кожному слові сучасні дні». Матеріал та учасників було підготовлено директором будинку культури, автором цих рядків, спільно з бібліотекарем.

У програмі заходу «Пророче слово Тараса» прозвучали вокальні твори на вірші поета, поетичні твори під музичний супровід, його вірші та вірші сучасних поетів, присвячені Т.Шевченку, герою Майдану – Небесній сотні, які покладали свої життя за нашу свободу,

Незалежність, про яку мріяв великий Кобзар. Учасниками читацького гуртка було підготовлено театралізовану виставу «Дитинство, юність і неволя Тараса».

Концерт розпочався із вшанування пам'яті Небесної сотні. Їй була присвячена хвилина мовчання... На цю тематику бібліотекарем оформлено і стінгазету «Герої не вмирають» з фотографіями загиблих героїв Небесної сотні.

Тарас Шевченко живе в нашій пам'яті як повноправний громадянин незалежної України, його твори вчать любити свій край, вірити в духовне відродження нації. Доки битимуться серця людей, звучатиме й голос Тараса, надихатиме нас в ім'я щасливого майбутнього України. Ми, захисники заповіту Шевченка, завжди будемо пам'ятати його заклик: «Борітеся! Поборемо, нам Бог помагає!».

Наталія ГЛОДАН,
директор СБК с. Базар
Фото Андрія ГЛОДАНА

Тарасовими шляхами

«Моя стежка до Кобзаря»

Кожне покоління має свого Шевченка, по-своєму відчуває його душею і серцем, розуміє його твори, зв'язує з ним життя. Цікаві ідеї народжуються в творчому пошуку.

Ще після вивчення теми з історії України «Наш край» у пам'яті одинадцятикласників Джурицької ЗОШ I – III ст. закарбувалися факти про перебування Т.Г.Шевченка на Тернопільщині. Ними вони запропонували поділитися під час вивчення творчості Великого Кобзаря у п'ятому класі. Так, у креативній співпраці історичної та літературної науки народився нестандартний урок позакласного читання з української літератури у 5 класі «Моя стежка до Кобзаря», який проводила О.Я.Квасниця. Цей урок продемонстрував непереборне прагнення п'ятикласників поглибити власне бачення Шевченка, пройтися шляхами його долі й творчості, що наштовхнуло нас на створення волонтерської групи з числа майбутніх випускників школи, які з висоти свого шкільного досвіду люб'язно погодилися допомогти допитливим підліткам в освоєнні Шевченкового простору. Ідея волонтерської допомоги старшокласників молодшим школярам отримала методичну узгодженість з боку методиста РМК С.І.Махно і видалася надзвичайно цікавою та актуальною у переддень святкування Шевченкових днів. Форма міжпредметного веб-квесту (очний етап), що передбачає розв'язання проблемного завдання з елементами рольової гри, у процесі виконання якого використовуються ресурси Інтернету, надала уроку надсучасного звучання, так само, як і використання інноваційних форм роботи: інсценізація, творча інтерпретація буктрейлерів, «Незакінчене речення», «Поетична хвилинка», заповнення «Словничка настрій», захист проекту, «Міні-тренінг». Дороговказом у розкритті теми уроку слугували слова Є.Камілару: «Його геній вродився ясно, як святе дерево, чиє віття простяглося крізь часи, чиї плоди люди завжди будуть цінувати», що стали епіграфом уроку. Тернопільськими стежками Кобзаря п'ятикласники мандрували під керівництвом волонтера Василя Козака, вражали ерудицією у квесті

«Шевченко і шкільні науки» разом зі своїм куратором Анастасією Цепендою, провели мистецький практикум на основі творчої інтерпретації поезії «Садок вишневий коло хати» з допомогою одинадцятикласниці Олі Івасів. А ще талановиті учні декламували власні строфи – фанфіки на мотив Шевченкового «Мені тринадцятий минало», афоризми із «Шевченкової криниці», читали «Заповіт» іноземними мовами (Т.Франків, Д.Мерецька, А.Цепенда, Т.Стадник), співали (Д.Мерецька, Т.Стадник). Кульмінацією уроку став...сам Тарас Григорович, який повідав про свою «Долю» (рядками Шевченкових віршів та творів про нього). На етапі рефлексії п'ятикласники записали на стікерах свої аргументи до проблемного запитання: «Яким я відкрив для себе сьогодні Шевченка?» та наклеїли власні одкровення на квітах вишні, що розмістилися на символічній гілці дерева пізнання Шевченка. Технічний супровід уроку здійснював ерудит інформаційно-комунікативних технологій школи, неодноразовий переможець II і учасник III етапів Всеукраїнських предметних олімпіад Ростислав Франків.

Одинадцятикласники-волонтери зуміли захопити і зацікавити учнів 5 класу, передати їм естафету вивчення життєтворчості Тараса Григоровича Шевченка. Для них – це, по-перше, апофеоз їхньої шани у вінок Кобзареві, а по-друге, – достойна допомога молодшим у їхньому намаганні глибше пізнати генія духовного аристократа нації. Думаємо, цей урок став достойною сторінкою «Шевченківської весни-2015», присвяченої вшануванню 201-ї річниці від дня народження Кобзаря, бо Шевченко не закінчується ніколи.

Він – наш сучасник! Нам із ним іти!

Надія ГОРИН,
Олександра КВАСНИЦЯ,
вчителі Джурицької ЗОШ I – III ст.

Пошанування

«Будем, батьку, пам'ятати, поки живуть люди, поки сонце з неба сяє, тебе не забудем»

У церкві с. Васильків, де парохом отець Василь Бучинський, у неділю, 8 березня, після Служби Божої вшанували пам'ять Тараса Григоровича Шевченка.

Церковний хор разом з учнями розпочав програму пісню на слова світоча нації «Реве та стогне Дніпр широкий». Дошкільнята і учні з Василькова радували односельчан своїм мистецьким виступом, котрий підготувала з ними дяк-регент Ганна Залубник. Вели концертну програму талановиті ведучі, учні старших класів Андрій Недостойний і Василина Задунайська.

Всім присутнім припали до душі виступи дошкільнят Івася та Юлі.

Прозвучала пісня на слова Т.Шевченка «Думи мої». Інтонаційне і захоплююче декламування вірша «Мені тринадцятий минало» Дмитриком Прокопчуком думками перенесло всіх присутніх у ті далекі часи Кобзарєвого тяжкого дитинства. Сестрички Задунайські – Таня і Катя – прочитали вірші «Зоре моя вечірняя» і «Тече вода з-під явора». Любов і шану до поезії Т.Шевченка

показали у віршах «Садок вишневий коло хати» – Андріанка Вишньовська, «Іван Підкова» – Денис Михайлюк, «Тополя» – Софійка Орачевська, «Гайдамаки» – Роман Залубник. З теплотою і захопленням вірш «На панщині пшеницю жала» прочитала Катя Недостойна.

Декламатори Максим Величенко, Іванка Орачевська, Сергій Залубник декламували вірші поета «Сонце заходить, гори чорніють», «Ой три шляхи широкі», «Живи, поете».

«Будем, батьку, пам'ятати, поки живуть люди, поки сонце з неба сяє, тебе не забудем», – такими словами закінчився виступ юних аматорів з Василькова. У цьому зверненні до славетного поета, письменника вкладена душа і всенародна повага до Кобзаря.

Марія ПОЖАРНЮК,
с. Кривеньке

Твої герої, Україно

«Чуєш, ти чекай мене, над усе чекай»

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

20 березня тіло Руслана Коцюка перевезли у рідний край. На подвір'ї кафедрального собору Верховних Апостолів Петра і Павла преосвященний владика Димитрій (Григорак) єпископ Буцацький у співслужінні зі священниками відправив поминальну панахиду. Опісля похоронна процесія рушила до рідного села Героя. На шляху люди зустрічали траурний кортеж стоячи на колінах. Вздохж дороги го-

рїли свічки, розвівалися синьо-жовті стрічки та схилилися у скорботі знамена з чорними стрічками суму.

На подвір'ї оселі, де від народження жив Руслан разом з молодшим братом Дмитром і з якого відійшли у вічність багато років тому батьки хлопців, тепер прощалася родина із молодим господарем. Поминальну Службу Божу декан Чортківського деканату УПЦ КП протоієрей Богдан Верхомій разом із священнослужителями відслужив у прабатьківській церкві Успіння Пресвятої Богородиці, куди ходив молитися Руслан з сім'єю при житті. Поховали Р.Коцюка на місцевому кладовищі під звуки духового оркестру гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського та пострілів військового салюту.

Русланові Коцюку було тридцять сім. Залишив сиротою п'ятирічну донечку Марійку та прийомного сина Ігоря, якого любив як рідного. Загинув під Іловайськом 28 серпня 2014 р., виконуючи свій військовий обов'язок, захищаючи рідну землю, зберігаючи цілісність, єдність Української держави. Був похоронений на кладовищі невідомих воїнів АТО у Запоріжжі. Перепхований 20 березня 2015 р. у с. Джурин.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Насліддя

«Там, у Пеньках, ясне сонце за лісом ховалось...»

Рвучкий аж до несамовитості березневий вітер пружно напинає шовк знамен, а сонячні промені ковзко освящують позолоту церковних хоругв. Спорядившись належними атрибутами, очолена високопреосвященим владикою – єпископом Буцацьким кир Димитрієм (Григораком), процесія вирушає пам'ятною ходою від церкви Успіння Пресвятої Богородиці с. Нагірянка до цвинтаря на Хом'яківці – нині вулиці, а колись окремого села. Бо там, сповиті вічним сном й огорнуті рідною землею, спочивають герої, пам'ять про котрих – насліддя для низки поколінь патріотів. І це – не красне слівце: он вони, герої, відкрито й щиро зоряють на нас з портретів в руках юні, замаяної символами української державності, попереду процесії. Тут же в руках майбутності – розпростерті полотнища: жовто-блакитне та червоно-чорне.

Жалобно й стривожено вилунюють дзвони, відбиваючись від дальніх пагорбів. Виспівано гучно та переконливо слова Державного Славня: «Згинуть наші воріженьки...». Виголошено імена героїв-повстанців, захоронених тут у переддвер'ї незалежної України, 4 листопада 1990 року. Кількома літами пізніше, 18 вересня 1994 року, вже по тому, як мешканці Нагірянки висипали на місці масових поховань високу могилу, її освячено – за присутності лідера Народного Руху України

В'ячеслава Чорновола. Знову спом'януто імена – у плінні поминальної панахиди, відправлюваної преосвященим кир Димитрієм у співслужінні з парохами навколишніх сіл.

– Віками українці не мали держави, але були народом, двічі-тричі на століття піднімаючись на боротьбу за власну волю, – голосив у слові до небаїдужої громади, що зібралася на панахиду-реквієм, єпископ. – Був час героїських смертей, але буде і час перемог, ми в це віримо. Бо дух нації ґрунтується на підмурівку вічному, що є незламний, непереможний. Немає ще спокою, немає миру. Та це вже час минулий. Україна є і Україна буде. Онуки й правнуки оцих семи стрільців-повстанців воюють за Україну на сході. Незламна, невечерпна сила душі не дозволяє нам бути рабами.

Подібну аналогію жертвних змагань за волю й честь України сім десятиліть назад і тепер провів у слові й народний депутат України Олег Барна: «Це випробування нам дає Господь, щоб ми навчилися цінувати життя. Як у вогні залізо перетворюється в сталь, так в боротьбі народність перетворюється в націю. Чим вища мета, тим більшими бувають жертви, тим важчі ці змагання. Але ми це повинні пройти. Заради того, щоб наші діти жили в новій країні під мирним небом. Щоби наша держава процвітала. Бо про таку

державу мріяли наші герої». І ще нардеп склав особливу подяку Павлу Батрину та Володимирові Мармусу – громадським діячам, патріотам, котрі допомогли у перезахороненні героїв-повстанців із хутора Пеньки на Хом'яківському цвинтарі.

Заступник голови районної ради Любомир Хруставка найперше подякував всім, хто зібрався на спомин героїв, за небаїдужість, за молитву про упокій їх душ. «Вони не чекали, коли наш вічний ворог – червона Москва вступиться зі святої української землі, – простими й водночас палкими словами означив своє одкровення присутнім. – У цій могилі лежить четверо моїх односельців. Тож хочу від громади сіл Долина-Шульганівка скласти подяку громаді Нагірянки-Хом'яківки, яка по-християнськи доглядає могилу». Лучився у слові із попередніми виступаючими: і стрільці УПА, і герої Небесної сотні, і бійці АТО об'єднані єдиним поривом – боронити рідну Україну, її незалежність та соборність. Тішився на загал доброю традицією вихованців Нагірянської ЗОШ I – II ст. щороку посвячуватися в «соколята» ось тут, біля могили, що символізує витоки істинного патріотизму, і принагідно поохочував до такої ж ініціативи інших школярів.

А вони, нагірянські школярі, раз у раз неложними устами доводили на правду щирі відданість тим ідеалам задекларованими патріотичними ві-

ршованими рядками й озвученою документалістикою: «Ім смерть дивилася у вічі і воля марилася свята», «Спить, любі друзі, спить, славні герої, вже час розплати настав». Зворушливо прозвучали і вірш-пісня «Там, у Пеньках» авторства земляків повстанців Йосипа Осадци та Омеляна Голодівського, а також популярна поезія «Мамо, вибач за чорну хустину». Сумовите «Ой полечко, поле» виспівало жіноцтво народного аматорського ансамблю лемківської пісні «Потічок». «Убережи, Ісусе, Україну» – то вже благально злинуло з вуст учасниць вокального жіночого ансамблю «Перевесло» Шульганівського будинку культури. «Небесну сотню, Господи, прийми» виконано солістом РКБК ім. К.Рубчакової Юрієм Майдаником, а солістка Олександра Кашуба щиро зізнавалася в пісенній строфі, уособлюючи почування всієї: «Повторю молитву, щирі і негорду, як твоє, Україно, праведне ім'я». На спільності намірів громади щодо єдності дій, устремлень та прагнень, що й засвідчила недільна панахида-реквієм, наголошував Нагірянський сільський голова Петро Головацький.

Під тужливо-величальний наспів «Коли ви вмирили, вам дзвони не грали» до могили лягли квіти й вінки, гірлянда пам'яті та запалені свічі.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Любомира ГАБРУСЬКОГО

30 березня, понеділок

УТ-1 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.30 Новини 07.25, 23.30 На слуху 08.25, 00.30 Від першої особи 09.00, 05.45 Вічне 09.25, 20.00 Про головне 10.35 Д/ф «Замки Луари» 12.25 Утеодин з Майклом Щуром 13.20 Вікно в Америку 13.40 Казки Лірника Сашка 13.50 Мультфільми 14.10 Хоту бути 14.30 Нотатки на глобусі 14.50 Книга.ua 15.25 Х/ф «Студент року» 18.05 Час-Ч 18.15, 02.20 Новини. Світ 19.00 Перша шпальта 19.30 Дорогі депутати 22.00 Перша студія 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки

31 березня, вівторок

УТ-1 06.00, 08.25, 00.30 Від першої особи 06.30, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.30 Новини 06.40, 07.10, 08.10, 21.35, 23.15, 00.15, 05.35 Спорт 07.20, 23.30 На слуху 08.20 Новини звідусіль 09.00, 05.45 Вічне 09.25, 20.00 Про головне 10.15 Перша студія 11.15 Д/ф «Дмитро Гнатюк. Моя Україна» 12.00 Уряд на зв'язку з громадянами 12.25 Дорогі депутати 13.20, 18.05 Час-Ч 13.30 Казки Лірника Сашка 13.40 Мультфільм 13.50 Фольк-music 15.00 Х/ф «Пан Володимерський» (1) 18.15, 02.20 Новини. Світ 18.55 Т/с «Яструб» (2) 22.00 Війна і мир 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 01.20 ТелеАкадемія 02.55 Т/с «Роксолана» (1)

1 квітня, середа

УТ-1 06.00, 08.25, 00.30 Від першої особи 06.30, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.30 Новини 07.25, 23.40 На слуху 08.20 Новини звідусіль 08.40 Паспортний сервіс 09.00 Вічне 09.25 Про головне 10.20 Х/ф «Квітуче місто» (1) 12.35 Зроблено в Європі 13.20, 18.05 Час-Ч 13.30 Війна і мир 14.35 Мультфільми 15.10, 04.30 Як ваше здоров'я? 15.45 Інша музика з Олексієм Коганом 16.10 Д/ф «Барака» 18.15, 02.20 Новини. Світ 19.00 Перша студія 19.30 ДебатиPRO 22.00 Слідство. Інфо 22.30 Слово 22.35 Програма передач 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки 23.30 Тепло.ua

2 квітня,

УТ-1 06.00, 08.25, 00.30 Від першої особи 06.30, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 02.30 Новини 07.20 Тепло.ua 07.30, 23.30 На слуху 08.20 Новини звідусіль 09.00, 05.45 Вічне 09.10 ДебатиPRO 10.25 Перша студія 11.20 Д/ф «Пошук Мазепи» 12.15 Слідство. Інфо 12.45, 22.25 Слово 13.20, 18.05 Час-Ч 13.30 Казки Лірника Сашка 13.40 Мультфільми 14.00 Школа Мері Поппінс 14.15 Нотатки на глобусі 14.35 Як це? 14.55 Надвечір'я 15.55 Світло 16.25 Чоловічий клуб. Бокс 17.25 Чоловічий клуб 18.15, 02.20 Новини. Світ 18.55 Т/с «Яструб» (2) 20.00 Про головне 22.00 «Схеми» з Наталією Седлецькою 23.00, 00.00, 01.00 Підсумки

Ринок праці

Соціальні послуги внутрішньо переміщеним особам

Питання працевлаштування на сьогоднішній день чи не найголовніше у суспільстві.

Особливо гострою є ця проблема для внутрішньо переміщених осіб, які звертаються до центру зайнятості.

Виходячи з індивідуальних потреб та можливостей шукачів роботи, їм надається спектр адресних соціальних послуг. Зокрема підбір підходящої роботи, залучення до громадських та інших робіт тимчасового характеру, організація професійного навчання з метою підвищення конкурентоспроможності на ринку праці, сприяння в запуску власного бізнесу.

Так, станом на сьогоднішній день до центру зайнятості звернулось 29 внутрішньо переміщених осіб, з них одна особа працевлаштована на роботи тимчасового характеру, одну особу залучено до запуску власної справи та 5 осіб працевлаштовано на постійне місце роботи.

У березні місяці ц. р. в центрі зайнятості спільно з представниками управління соціального захисту населення РДА, Пенсійного фонду України, районного відділу УМНС та військового комісаріату проведено профінформаційний семінар для внутрішньо переміщених осіб, на якому розглянуто проблеми, які виникають під час вирішення питання працевлаштування зазначеної категорії громадян. Серед них є дисбаланс між професіями, за якими шукають роботу, та пропозицією вакансій, звертаються люди з професіями, які не користуються попитом на місцевому ринку праці. Також рівень оплати на аналогічних посадах підприємств у східних областях є

значно вищим, ніж на підприємствах міста та району. Присутні було ознайомлено з послугами, які надаються цими організаціями даній категорії громадян.

Розуміючи складності життєвих обставин, фахівці центру зайнятості та служби, які надають послуги внутрішньо переміщеним особам, роблять все можливе, щоб кожен, хто звернувся за допомогою, не залишився без уваги та отримав належні йому соціальні гарантії.

Ірина САВЧУК,

начальник відділу організації працевлаштування населення районного центру зайнятості

Засторога

Як діяти при виявленні вибухонебезпечних предметів?

Необхідно пам'ятати, що виявлені вибухонебезпечні предмети (ВНП), які тривалий час перебували в землі чи воді, являють собою ще більшу небезпеку. Від вологи при взаємодії металу та вибухівки утворюються хімічні сполуки – пікрати (зовні вони мають вигляд білих порошкоподібних наростів), що вибухають навіть від невеликого тертя, маленької іскри, незначного удару.

Тому, якщо ви випадково виявили вибухонебезпечний предмет, до нього не можна навіть торкатися – це дуже небезпечно.

При виявленні ВНП забороняється перекладати чи перекочувати їх з одного місця на інше, нагрівати і вдарили, намагатися розрядити та розбирати, використовувати заряди для розведення вогню і освітлення.

При виявленні ВНП необхідно:

- за номером телефону «101» повідомити оперативно-рятувальну службу району, міста;
- повідомити органи місцевої влади, міліцію, дирекцію підприємств, установ, організацій;
- відгородити місце, де знаходяться ВНП,

нікого не допускати до цього місця, організувати біля нього постійне чергування до прибуття представників відповідних служб.

Пам'ятати, що правильно і безпечно знешкодити вибухонебезпечні предмети здатні лише досвідчені фахівці. У жодному разі не намагайтеся робити це самі, що може призвести до трагічних наслідків.

Ярослав СМІХУН,

заступник начальника ДПРЧ-6, старший лейтенант служби цивільного захисту

ДАІ інформує

Перевезення пасажирів має бути безпечним

З метою попередження аварійності на пасажирському автотранспорті, посилення роботи щодо зміцнення транспортної дисципліни водіїв та підвищення технічної готовності транспортних засобів під час експлуатації в Чортківському районі проводяться рейдові перевірки щодо контролю за безпекою дорожнього руху пасажироперевізниками.

Під час даних заходів проводяться цільові перевірки в автопідприємствах стосовно виконання перевізниками пасажирів договірних умов щодо зберігання автобусів, їх ремонту, належного проведення щозмінного передрейсового/післярейсового огляду водіїв і перевірок технічного стану транспортних засобів, а також дотримання положення про робочий час і час відпочинку водіїв.

Здійснюються перевірки перевізників пасажирів на автомобілях таксі, під час яких звертається увага на наявність відповідних

документів, які дають право займатись таксомоторними перевезеннями, спеціальне додаткове обладнання, технічний стан автотранспорту та своєчасність проходження обов'язкового технічного контролю ДТО, передрейсового/післярейсового медичного та технічного контролю, дотримання положення про робочий час.

Згідно із законодавством проводяться заходи щодо заборони експлуатації транспортних засобів, технічний стан яких не відповідає правилам, нормам та стандартам безпеки

дорожнього руху. Винні притягуються до відповідальності, передбаченої Кодексом України про адміністративні правопорушення та Законом України «Про дорожній рух».

Хотілось би наголосити, що головна мета даних заходів – зробити перевезення пасажирів безпечним, не допустити аварій з транспортом, що здійснює перевезення людей.

Володимир ЗИГРІЙ,

начальник ВДАІ з ОАТ Чортківського району

ОДПІ інформує

Для «спрощенців» – нові декларації та книги обліку

Міністерство фінансів України на своєму сайті оприлюднило проект наказу «Про затвердження форм податкових декларацій платника єдиного податку». Даним проектом затверджуються: форма податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи-підприємця; форма податкової декларації платника єдиного податку третьої групи (юридичної особи); форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи. Також оприлюднено проект наказу «Про за-

твердження форм книги обліку доходів і книги обліку доходів і витрат та порядків їх ведення». Проектом затверджуються: форма книги обліку доходів (для платників єдиного податку першої, другої та третьої груп, які не є платниками податку на додану вартість), а також порядок її ведення; форма книги обліку доходів і витрат (для платників єдиного податку третьої групи, які є платниками податку на додану вартість), а також порядок її ведення.

Сектор комунікацій Чортківської ОДП

Подяка

Висловлюю вдячність лікарям Галині Тимофій, Сергію Чорню, Ірині Григораш; медсестрам Оксані Березовській, Ользі Кунік, Вікторії Саварин Благодійної Служби Милосердя «Карітас» за надання медичної допомоги на дому. За шире серце і лагідну вдачу, за мудрі поради й моральну підтримку низький вам уклін.

**Пенсіонерка
Наталія Іванівна Ільницька.**

Подяка

Щира і сердечна вдячність за велику людяність, співчуття, підтримку та допомогу всім небайдужим людям, які розділили з нами біль непоправної втрати мами, бабусі, прабабусі – Савчин Марії Юхимівни. Тяжкої, прикрої хвилини ви нас не залишили на самоті. Висловлюємо щирі вдячність родичам, сусідам, друзям, співробітникам, церковному хору церкви Преображення Господнього с. Білобожниця. Хай Господь щиро віддячить вам за ваші діяння.

**З повагою – родини Савчинів,
Деренюків, Чорнявських.**

**Здам в оренду приміський автобусний маршрут з мікроавтобусом
Тел. 097-504-26-02 (Ігор)**

**На роботу потрібні продавці-консультанти
Тел. 093-672-03-06**

Видавничій компанії на постійну роботу потрібні співпрацівники з власним легковим авто
Зарплата висока
Комунабельність обов'язкова
Тел.: 067-684-68-72, 099-196-80-20

Скородинський цегельний завод відпускає високоякісну ліцензійну цеглу
Можлива доставка власним автотранспортом
Тел.: 52-1-89; 52-1-66
Ліцензія за № 2773 від 30 грудня 2005 р.

Адміністрація, профспілковий комітет та колектив працівників Чортківського державного медичного коледжу висловлюють щирі співчуття викладачу коледжу Марії Іванівні Кільчицькій з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Адміністрація, профспілковий комітет та колектив працівників Чортківського державного медичного коледжу висловлюють щирі співчуття викладачу коледжу Нелі Олегівні Лемчук з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

№ 11 (8508), 27 березня 2015 року

ПРОДАЮТЬСЯ

будинки

будинок у с. Горішня Вигнанка, поблизу нової школи. Є газ, світло, вода, сарай; 2 гаражі для бусів; 18 сотих землі. Недорого. Земельна ділянка – 28 сотих у с. Горішня Вигнанка.
Тел.: 3-33-81; 097-280-71-32.

будинок із господарськими будівлями в с. Мухавка, у центрі села. Є газ, вода, каналізація, 29 сотих землі, 3-фазна лінія. Зупинка поїзда.
Тел. 067-425-06-30.

напівособняк з можливістю прибудови в центрі міста по вул. В.Пітушевського. Ціна договірна.
Тел. 098-628-83-82.

квартири

3-кімнатна квартира по вул. Незалежності, 49/8. Загальна площа – 72 кв. м.
Тел. 3-38-40.

земельні ділянки

приватизована земельна ділянка по вул. Тихій, площею 10 сотих. Може бути використана під забудову або дачу. В гарній живописній місдині, зразу біля річки, ціна договірна
Тел.: 066-283-94-01, 067-118-87-57.

приватизована земельна ділянка, площею 0,18 га по вул. Буцацькій-Бічній (зупинка ремзаводу). Є фундамент.
Тел.: 095-419-17-05, 097-975-29-06, 066-503-72-76.

техніка

міні-агротехніка до Пасхальних свят за святковими цінами та можливістю придбання шляхом відтермінування.
Тел.: 096-988-36-78, 050-244-91-03.

трактори МТЗ, ХТЗ, Ландіні та інші шляхом відтермінування та із знижками до Пасхальних свят.
Тел.: 096-988-36-78, 050-244-91-03.

інше

гараж по вул. Монастирській, 22. У відмінному стані. Площа – 26 кв. м, висота – 4 м.
Тел. 067-260-04-24.

купуємо

макулатуру – 1 грн./кг; поліетиленову плівку – 3-5 грн./кг; пластик – 1,5 грн./кг; склотару – 0,15 грн./шт.; пивні банки.
Тел. 097-700-05-12.

Вважати недійсними

посвідчення члена сім'ї загиблого серії Г за № 305755, видане 9 серпня 2010 р. УПСЗН Чортківської РДА на ім'я: **МАЛА Ольга Романівна.**

загублене свідоцтво про право власності на нерухоме майно, видане 18 жовтня 2006 р. Чортківською районною державною адміністрацією на ЗАТ «Агропродукт».

державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЯМ за № 556903, виданий 24 жовтня 2005 р. розпорядженням Чортківської РДА за № 608 на території Косівської сільської ради на ім'я: **ШВЕЦЬ Олександра Дмитрівна.**

Колектив райдержадміністрації та служба у справах дітей РДА щиро співчують начальнику служби у справах дітей РДА В.Д.Корнаку з приводу ваажкої втрати – смерті матері **КОРНАК Степанії Антонівни.**

Колектив дошкільного закладу № 1 «Золота рибка» висловлює щирі співчуття родині вихованки Олесі Гирич та поділяє гіркоту втрати батька – **ГИРИЧА Олексія.**

Дирекція та педагогічний колектив Палашівської ЗОШ I – II ступенів глибоко сумують з приводу передчасної смерті колеги по роботі – вчительки **ІВАСЬКІВ Марії Іванівни** та висловлюють щирі співчуття вчителям початкових класів Галині Богданівні Крупській і Людмилі Богданівні Пігович з приводу тяжкої втрати – смерті їхньої матері. Хай світлою і незабутньою буде пам'ять про рідну людину.

